

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztési iroda: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özy. Kirchnerné felviteli és rendelési irodájában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvételnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: Perjessy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt terben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beküldeni.

IV. évfolyam.

Vasárnap 1895. évi Deczember 15-én.

50. szám.

Vidéki ujságok.

A vidéki ujságíróknak a fővárosban megtartott kongresszusa egyszerre a legaktuálisabb dologgá tette a vidéki sajtó ügyét, melylyel midőn foglalkozni akarunk, nem akarjuk házi kérdéssé tenni, mert rosszul szolgálná az a szerkesztő közönségét, a ki a közvélemény hasábjait a maga speciális érdekeinek engedné és azzal foglalkoznék, mi mindenre van neki szüksége és mi mindene hiányzik.

Nem az ujságírók érdekében, hanem a nagyközönség jóvoltát és a közérdekét figyelembe véve foglalkozunk e kérdéssel általános szempontokat véve tekintetbe.

A kérdés oly bő redőzetű, hogy a sajtó valódi hivatásáról, erényeiről, azon javokról, melyeket vele elérni lehet s azon óriási romboló hatásról, melyet a sajtó elérhet, — alig beszélhetünk. A sajtó nagy hatalom és ez a megzafolthatatlan axiómák hatalmával gyökeresedett bele a néphitbe. És ha van is befolyásra nagyobb sajtó vállalat; — (itt is fellehet állítani a kategóriákat,) az azonban bizonyos, hogy a legkisebb falucskának hírlapja jelentékeny tényező és a hatalomnak részese. Jól esik hát a vidéki lapszerkesztők, és munkatársaknak, midőn olyan elismert ujságíró és kiváló szellem, a minő Rákosi Jenő — a budapesti ujságírók felfogásával ellentétben azt hirdeti, hogy nincsen az a kis vidéki lap, mely a maga fészékében a közszellem egészséges vezetésére hatással ne lehetne s nem volnának eredményei.

Eddig a vidéki lapokat a társadalom előítéletei gyöngítették. A mi országunk mindenben a centralizációt tartja esalhatatlannak. A külföld azt mondja rólunk, hogy van egy modern Metropolisunk, egy igazán világvárosias, szárnyát bontogató fővárosunk, a többi tarka Ázsia.

Hát nem egészen így van, de sok igazvan benne. Alkotmányos kormányaink parforsz, dédelgető gonddal nevelték nagyra, gyönyörűre a fővárost. Benne összpontosítottak minden intézményt, még a nagy hazai gyári vállalatok 70 százaléka is a fővárosban van. Behozták a zónát, mely legzseniálisabb módszer arra, hogy a főváros idegen forgalmát megtizserezze. Mivel minden intézményünknek a fővárosban kell lenni, ott van az ország sajtója is. Mig a Kölni Zeitung, a prágai »Politika« jelentőségre és sulyra egyenértékű — mondjuk a Pressével, melyet — hir szerint — a király legjobban szeret olvasni, nálunk nincsen állampolitikus, a ki kíváncsi lenne arra, mit mondanak te szem a szegedi, pécsi vagy kassai lapok.

S ha még csak állampolitikusok vénék a vidéki lapokat emnyibe. Hanem maga

a jóhiszemű vidéki közönség úgy van a lapokkal, mint a kalapjával. Mig ennél legalább is londoni gyár firmáját keresi, kielégítő ujságot csak a fővárosból vár. Egy-egy vidéki lap sohasem tudja megszerezni a pártolásnak azt a mérvét, a mit egy-egy fővárosi lap s így természetesen igényeit is redukálnia kell. Pedig hogy a vidéken is meglegne a szellemi erőnek az a foka, hogy jól szerkesztett lapokat kaphasson a közönség, azt semmi mással nem bizonyíthatjuk, minthogy a legtöbb neves ujságírónk, mint vidéki ujságíró került föl Mikszáth, Lipescy, Murai, Sas, Gárdonyi a vidéken több évet töltöttek és bizonynyal maig is oly szürke ismeretlen emberek lennének, ha nem kerülnek a hírnevet és dicsőséget is centralizáló fővárosba. E tekintetben oly elfajult már a helyzet, hogy midőn Rátky Lászlónak egy új népszínművét adták, egy kritikusa megfenyegette hogy mer vidéki fiskális létére oly jó darabot írni. Azonnal jöjjön fel a fővárosba.

Ki hibás mindebben? Bizonynyal csak a közönség; mely sajtó és irodalom dolgában a fővárosi járszalagon hagyja magát vezetetni és a kicsinyítő guny, vagy anathemával kész, ha a vidéki sajtó felől, vagy vidéki irodalmi törekvésekről esik szó.

Pedig vissza térve a vidéki sajtóra, — bámulatos annak fejlődése. Amnyiban alig emelkedik, mert egy megcsontosodott ferde vélemény és a fővárosi kibírhatalan konkurencia miatt — anyagi gyarapodásáról szó sem lehet. A szellemi nivót értjük. A kis hamupipóke szinte észrevétlenül gyönyörűen felcizcomázta magát. Van irodalmi izlése s valljuk meg sok közügyet ideálisabb hevülettel tárgyal, mint a budapesti tisztán üzleti vállalatok, a budapesti sajtó bizonyos része.

Nem a magunk pátriáján, de azt tapasztaltuk, hogy minden városban olyan a közélet, a milyen a sajtó. A sajtó a közélet tüköre. Ott a hol a helyi sajtót meghecsülük, ott a közkérdések iránt nincsen soha apály, de hol a sajtót a figyelem és együttérzés nem táplálja, ott fásult közöny uralkodik.

Kérelem.

Versecz város iskolaszéke az idén is úgy, mint más években karácsonyfát kíván felállítani a tisztelendő növérek vezetésére bizott elemi leánynevelőiskola munkatermében oly szegény sorsu flu és leánynevelőkéek számára, kiknek szülei a szent ünnepek alkalmából gyermekeiknek még legcsekélyebb ajándékot adni sem képesek.

Tisztelettel fordulunk tehát városunk nagylelkű közönségéhez, hogy faradozásainkat gyamolítani, a szegény gyermekek karácsonyfájá számára taneszközöket, ruhákat ajándékozni

vagy bár mi csekély összeg felajánlásával azok beszerzését elősegíteni sziveskedjenek.

A kegyes adományokat — melyek nyilvánosan nyugtatványoztatnak — tisztelettel kérjük az elemi fiu-népiskola igazgatóságához vagy a leányiskolába a tisztelendő főnökhöz küldeni.

Versecz, 1895. deczember 1-én.

A városi iskolaszék.

NAPI HIREK.

Báró Baich Milos varadiai nagybirtokost és törvényes utódait, valamint unokaöccseit Baich Milán és Iván bárót, ő felsége, a király örökös főrendihazi tagokká nevezte ki.

A Baich-család szerb eredetű, de már százéves a magyar nemessége. A mult század végén Baich János, a kit Cservenkovitznak is hívtak, birtokos és kereskedő volt Mitroviczán s az 1879—90-iki utolsó török háboruszkodásban szerzette azokat az érdemeket, a melyek jutalmazásul II Lipót király 1791. jul. 25-én kelt kéziratával a szerb kereskedőnek a magyar nemességet adta. A családnak a bárói rangot Baich Milos, a moraviczai kerület országgyűlési képviselője szerzette meg, a ki 1822-ben született Zimonyban s Pápán, Sopronban és Budapesten végezte tanulmányait. Unokája Obrenovics Milos, a szerb dinasztia megalapítójának s fiatalabb éveiben gyakran időzött nagybátyja, Mihály fejedelem udvarában. Mikor Mihály fejedelemet 1868-ban Topcsiderben meggyilkolták: a fejedelmi vagyonból óriási örökség hárult a Baich-családra is. Az így vagyonossá lett Baich-család egyik tagja, Milos jótékonyágainak jutalmazásul a másodosztályu vaskorona-rendet s ennek alapján 1881-ben osztrák báróságot nyerte ő felségétől. Baich Milos báró a magyar politikai életben 1884. óta szerepel, mikor a moraviczai kerületben orsz. gyűl. képviselővé választották. Ez időtől fogva folyton a szabadelvű párt hallgatag tagja. Nagy birtokai vannak Romániában is. 1891-ben kapta a magyar báróságot s ezen a czimen nyerte most a főrendihazi tagság jogát, a melyet a király kiterjesztett Baich Milos bárónak unokatestvéreire is.

Néhai Dimitrievits Nectarius helybeli volt gör. kel. püspök elhalálózása folytán üresedésbe jött püspökség helynökévé Brankovits patriárka Zmeanovits Gábor krusedoli archimandritát nevezte ki, ki állását f. hó 10-én már el is foglalta.

Városunk törvényhatósága érdekes és sok tekintetben tanulságos közgyűlést tartott a mult kedden Seemayer János kir. tanácsos polgármester elnökelete alatt. A tárgysorozat megkezdése előtt Seemayer J. polgármester válaszolt azon interpellációkra, melyeket az azóta leköszönt Rottler volt városatyja és Kosztits t. h. b. t. intéztek hozzá. Az első interpelláló azt állította, hogy a makadam burkolásnál nem jó minőségű homokot alkalmaz a vállalkozó társaság, a második azon panaszkodott, hogy a városi adópénztárnál nem igen akarták elfogadni a nagyobb összegek apró pénzzel való kifizetését. A polgármester mindkét esetet kivizsgálta, intézkedett — s választát tudomásul vette a közgyűlés. — A havi jelentés tudomásul vétele után a belügyminiszter azon leirata olvastatott fel, melyben Rudnai Nicolits Sandor ő méltóságát főispáni állásától felmenti, s ezzel kapcsolatban jelentést tesz polgármester

a főispáni állás betöltése tárgyában kiküldött bizottság eljárásról. (Már ismertettük. Szerk.) A közgyűlés legérdekesebb tárgyát Rottler t. h. biz. tag leköszönésének ügye képezte. A városi tanács, a törvény és szabályzatok értelmében betérjeszti R—r. lemondását és ajánlja, hogy december 29-én választassék új képviselő. Választás helye: a régi főrealiskola. Választási elnök: Kehrer Béla v. tanácsos legyen. Dr. Milloszavlyevits Gy. azt indítványozta: hogy ne fogadja el a közgyűlés a lemondást — nagy baj támad abból. Petrovits Gy. a tanács, Dr. Illits és Grensarszky V. Milloszavlyevits indítványa mellett karkoskodnak. A ritka és komikus marasztaló indítványt szavazás alá kergeti a kisebbség s 11 képviselő marasztalná, 40 pedig nem marasztalja Rottlert. A közigazgatási bizottsági tagok választásánál ismét volt egy kis tanulságos esemény. Megválasztották Dr. Czveits György és Seemayer Ferencz 55—55; Dr. Milloszavlyevits Gy. és Dits Péter 54—54; Dr. Haag Aladár 35 szavazattal. Dr. Haagnak — (kiné t. h. b. tagságán és jelen megválasztásán nagy örömet leli a verseczi magyar intelligencia) Morlin József volt az ellenjelöltje, de csak 21 szavazatot kapott. A többi bizottságoknál maradtak a régi tagok, csak a közegészségügyi bizottságnál kellett egy új tagot választani. Morlin képviselő nemes szíve sugallatát követve, Dr. Haag-ot ajánlotta. Erre azután Weifert, az aranytollú főnotárius megmagyarázta a törvényt és megválasztották Hemberger Bálintot. A honvédparancsnokság átiratára elhatározta a város, hogy körülbelül 30.000 frt. költséggel kibővíti a kaszárnyát oda koncentrálja az irodákat és raktárakat. Kiczin Döme gör. kel. tanító 3 hónapi előleget kap. — A versecz-gattajai vasútra megszavazott 100.000 frt. költségre vonatkozólag elhatározatott, hogy a mennyiben a helybeli takarékpénztár hajlandó ezen összeget oly feltételek alatt kölcsön adni, mint azt az osztrák földhitelintézet feijánlotta — akkor a helybeli pénzügyintézet köttetik meg a kölcsön ügylet.

Egyházi kinevezések. Dessewffy Sándor püspök dr. Pallanik Leó Jánost, kisteleki segédlelkézz Fehértemplomba plébánusi helynökké nevezte ki. A kisteleki parochiára Schütz Miklós Szent-Hubertról tétetett át kaplánná.

Allami anyakönyvi hivatalunkban a múlt kedden váratlanul megjelent Vertan Pál anyakönyvi felügyelő s reggeltől estig tartó szorgos szemle vette az ügyvitel összes ágait. Figyelme kiterjedt a legcsekélyebbek látszó dologra is. A vizsgálat befejezte után Weifert Károly v. főjegyző, anyakönyvvezető előtt a tapasztalt mintaszerű rend és pontosság felett nem csak legteljesebb meglepedését fejezte ki, hanem egyszersmind felhatalmazta az anyakönyvvezetőt, hogy ezen meglepedését a nyilvánosság terén is tudassa a nagy közönséggel. Ha figyelembe vesszük, mily nagy munkát kellett és kell végeznie a hivatalnak a rendes (s csak anyakönyvi ügyekkel foglalkozó) helyettes kinevezetéseig (Pályázat lapunk hirdetései közt. Szerk.) — s midőn tapasztaljuk, hogy mindannak daczára «mindenek a legszebb rendben folynak» — őszintén gratulálunk az anyakönyvi hivatalnak a jól megérdemelt és a legcompetens helyről eredő elismeréshez.

Kérelem. A helybeli ev. lelkesítő hivatala az idén is felkéri a jószívű adakozókat, hogy sziveskedjenek a szegény év. gyermekeken segíteni, adakozzanak ruházatra és mi nekik örömet fog okozni. Isten áldása kísérje a kis gyűjtőket!

Meghívó. A magyar délkeleti h. é. vasut részvény-társaság Budapesten (V., Vigadó-tér 3. sz., Thonet-udvar) 1895. december hó 20-án d. u. 4 órakor tartja alakuló közgyűlését, melyre mindazok, kik a Versecz-gattajai h. é. vasut építési tőkéjéhez hozzájárulásokat jegyeztek, ezennel meghívotnak. — Az alakuló közgyűlés napirendje: 1. Engedélyes jelentése az alaptörvény elhelyezéséről. 2. Az alapszabályok megállapítása. 3. A részvénytársaság megalakulása iránti határozat hozatala. 4. A vasut kiépítése és felszerelése iránt kötött szerződés jóváhagyása. 5. Az engedélyes felelőssége és a részére biztosítandó jogok iránti intézkedés. 6. Az igazgatóság tagjainak engedélyes által az első 3 évre való kinevezése és ezen kinevezés tudomásul vétele. 7. A felügyelő-bizottság választása. 8. Esetleges indítványok feletti határozat hozatala. Budapesten, 1895. decz. hó 10-én. A magyar délkeleti h. é. vasut Versecz-gattajai vonalrészének engedélyese: Bárány Sztójánovits György.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesülete egy minden ízében kitűnően sikerült családias jellegű társasestélyt rendezett a múlt szerdán a Zoffmann-féle sörház termeiben. Igen helyes eljárás volt az a vigalmi bizottság részéről, hogy szakítva a költséges és fényes mulatságok rendezésével, visszatért a régi usushoz. Került minden felesleges kiadást; belépti díjakat zeneköltség czímen csak a férfaktól szedett s mivel felkérte a nőket, hogy a legegyszerűbb öltözetben jelenjenek meg — az egyes családoknak nem okozott külön kiadást s a mi legfőbb, nem terhelte meg deficizzel (mint pár év óta a legtöbb esetben történt) az egyletnek ugy is sok oldalról igénybe vett pénztárát. A mulatságon nem nagy, de intelligens közönség jelent meg. Tudósítónk jelentése szerint ott voltak a következő családok tagjai: Báthory, Bodry, Dajkovits, Frisch, Haag, Herczog, Halbsch, Hatz, Kiss, Keleti, Koopmann, Lichtscheindl, Mattaischits, Pavlovits, Rezucha, Seemayer, Stefanovits, Sóos, Takács, Terecskey, Wallandt stb. A multság, melyet tancz és különféle játékok fűszereztek, ritka kedélyességgel folyt le s a pirkadó hajnalig tartott. A vendéglőssel is meg volt elégedve a közönség. A jelenvolt csinos menyecskék és leányok, de meg a kísérők is alig várják, hogy pár hét múlva ismétlődjen a sikerült összejövetel.

Sylvester estély. A verseczi férfi dalárda nagyban készül a sylvesteri multságára. Sok új humorisztikus részlet tanulnak szorgalmasan s az előadás igen sikerültnek ígérkezik.

Vadászat. A múlt kedden a verseczi erdő-ségben tartott hajtóvadászaton 16 vadász 23 nyulat, 6 rokát és 2 özet lött.

Új kaszinó. Varosunk intelligenciája újában örvedetesen kezd tömörülni. A tervezett új kasino körözött ivét már eddig is több mint százán irtak alá s a hézagpötlő új intézmény ügye közeledik a megvalósulás stádiumához. Az előkészítő bizottság ma vasárnap d. e. 11 óra hívtá össze az aláírókat, midőn az alakuló közgyűlés fog megtartatni. Targysorozat: 1. Ad hoc elnök választása. 2. Alapszabályok megvitatása. 3. Tisztikar és választmány megválasztása. 4. Helyiség kérdése. 5. Esetleges indítványok. — A jó ügy érdekében nagyon kívánatos, hogy az aláírók okvetlen megjelenjenek.

Meggyilkolta a feleségét. Muntyan Petru kutyéyi lakos már régebb rosz labon élt a feleségével. A múlt kedden este 8 és 9 óra közt heves összeszólalkozás közben úgy szurta szíven az asszonyt, hogy a szegény nő szörnyet halt. A gyilkost elfogták.

A szőlővesszők behozatali tilalma. A földmivelségi miniszter tekintettel a szőlővessző megrendelési időszakának elérézésére, ez évi 78.380. szám alatt kiadott rendeletével a múlt évi október 4-én 59.434. szám alatt kibocsátott rendelete alapján fennálló szőlővessző behozatali tilalomra hivatkozással a törvényhatóságok, gazdasági és borászati egyesületek s az állami szőlőszeti és borászati szakközegek utján figyelmezteti a földbirtokosokat, hogy szőlővesszőknek külföldről vagy Horvát-Szlavonorszagból való megrendelésétől az 1883: XVII. törvényczikk 12. §-ában megállapított büntetés, továbbá az illető szőlővesszők, esetleges megsemmisítése folytán őket érhető karosodás terhe alatt — saját érdekükben — óvakodjanak. Egyszersmind utasította a miniszter a hatóságokat, hogy a szőlővessző-behozatali és árviteli tilalom megtartása felett szigoruan örködjenek s azok ellen, akik e tilalmat megszegik, az idézett törvény értelmében szigoruan járjanak el.

Furfangos csizmadiák. Érdekes szédelgésre jöttek rá egyik debreczeni zalogházban. Egy idő óta feltűnően sok csizmat zalogositottak el ott potom áron, darabját két forintért. A zalogház raktárában mar nem volt hely a tömegesen érkező csizmák számára s mikor az igazgatóság észrevette, hogy egyetlen egy párt sem váltanak ki azok közül, kénytelen volt beszünteni a csizmaforgalmat. A varjuk, mert így hívják Debreczenben a csizmákat — árverés alá kerültek, de az olesó ar daczára sem volt keletük, mert hamarosan kiderült a csizmadiák furfangja. A csizmákat ugyanis a legrosszabb anyagból egyenesen arra a czélra gyártották éjjel-nappal, hogy a zalogházban örok időre elhelyezhessék, mert többet kaptak értük, mint a mennyit valóban megérték. A csizmák talpa börrrel behuzott fából van. A zalogház igazgatósága most azon töprekedik, hogy mit csináljon a csizmakkal, mert azok: ingyen sem kellenek senki fiának.

A vadklviteli társaság mely a nyár folyamán alakult, s elnökké gr. Eszterházy Miklós

és gr. Almásy Imre választottak meg, azon czélt tűzte feladatává, hogy a Magyarországon lött vadat, külföldi piaczon előnyösebben és biztosabban értékesítse most a vadászatok idejével megkezdette működését. — A vad értékesítése iránt, nemcsak a társaság tagjaitól fogad el megbízásokat, hanem bárkitől is átvesz bizományos értékesítést végett vadat, s a közvetítést a társaság budapesti irodája eszközli, mely már összeköttetéseket szerzett a külföld nevezetesebb értékesítési piaczaival milyenek Páris, London, Lyon stb. hova a vadat külön e czélra berendezett vasuti kocsiikkal szállítják.

Az új rend a postán Mennyi sok bajjal jért sokszor egyes családoknál az érkezett csomagok elhozatala a postaról. Vagy a cselédnek nem volt ideje, vagy későn kapták a szállítólevelet és a csomag ott hevert 1—2—3 napig és ami elromolható volt benne, biz az elromlott. Ha pénz érkezett a hazhoz, még külön el kellett érte menni és talán varakozni is egy-két ferályórát. Szóval sok kellemetlenséggel volt a csomagok és pénzek megérkezése, illetve kézhez kapása összekötve. Most már másképp lesz ez nálunk. Ugy volt, hogy az alább ismertetendő újítás csak a nagyobb városokban lesz behozva, de Fodor József posta- és távirada-főnök ügybuzóságának és nemes ambíciójának köszönhetjük, hogy a csomagoknak és pénzes küldeményeknek gyors és házhoz való kézbesítése nálunk is elrendeltetett. Január 1-től kezdve postai csomagok és pénzes levelek, utalványok naponként kétszer háznál; a czimzett lakásán vagy üzletében lesznek kézbesítve. A ki utalványt kap, mindjárt megkapja a pénzt is. A ki szállítólevelet kap, rögtön felbonthatja a postás által kézbesített csomagot. Három új postakocsi fogja városszerre a fenti postai küldeményeket széthordani. A kocsi teljesen fedett, benn ül a postás, előtte a lábánál van a vaslada megerősítve, melyben a pénzes levelek és utalványok lesznek elhelyezve. A háznál való kézbesítés díja — tekintve a közönség kényelmességét ez újításnál — valóban igen csekély. Minden csomagért, tekintet nélkül a súlyra, értéke vagy utárvételre, — darabonként 5 kr. fizetendő. Minden pénzes levélért darabonként 3 kr. fizetendő. Minden utalványért darabonként 2 kr. Természetes, hogyha a küldemény portóval van terhelve, azt még az átvétel előtt kell lefizetni. Azon maganosok, akik postai küldeményeiket ezental is a postán akarják átvenni, havonként előre fizetendő 3 frt raktárdíjat tartoznak fizetni és a küldemények aztán a postán d. e. csak 9—10 óráig, d. u. csak 4—5 óráig vehetők át. Azon felek, kik küldeményeiket és utalványaikat a posta és táviradahivatalnál kívánják átvenni, azok érkezéséről értesítést nem kapnak, hanem azokról a kitűzött órákban az illető hivatalnál kell kérdezősködniök. — A háznál való kézbesítésnél rendszerint csakis magának a czimzettnek (törvényes képviselőjének) illetve meghatalmazottjának adatik át küldemény illetve fizetik ki az utalvány összegét. A kézbesítő okmányokban a nyugtázásának tintával, a celetnek pontos kitételével és sajátkezü, olvasható aláírással kell történni. Ha a czimzettet vagy háznépét a kézbesítő szolgál nem fogná otthon találni, vagy a kézbesítés más valami okból meg nem történhetik, a kézbesítő értesítőt hogy vissza, a melyben tudatni fogja, mikor megy ujra; ha a másodszori kézbesítés is sikertelen marad, a kézbesítő újabb értesítőt fog visszahagyni, hogy a czimzett csomagja, pénzeslevele vagy utalványa a posta- és távirada-hivatalnál hét napig rendelkezésre áll. Ha e 7 nap alatt czimzett a küldeményt át nem veszi, az a feladó rendelkezésére fog bocsátatni. A kézbesítési díjat, ha a kézbesítés két ízben történik is, csak egyszer szedik be.

A tanítók Eötvös-alapja. Magyarország néptanítói 20 évvel ezelőtt alkották meg az Eötvös József báró nevét viselő alapot, hogy ennek kamataiból ösztöndíjat adjanak a tanítók jelesen tanuló gyermekeinek segélyt az elnyomorodott és nyugdíjban nem részesülő öreg tanítóknak, azok özvegyeinek és árváinak. Ma már 65.232 frt. az „Eötvös-alap“ tőkéje, 42.000 forintot osztott ki 628 tanítói család között s ily módon 257 róm. kath., 149 ev. ref., 114 ág. év. 16 gör. kath., 9 unit. és 83 izr. vallású család gondjait enyhítette. Ezen kívül a tanítók országos árvaházának költségeihez 2699 forinttal járul s a „Tanítók házára“ is szép összeget gyűjtött. Kétségtelen, hogy ezt a szép sikert a maga erejével nem érte volna el, Segítségére volt a tanítósnak a vallás- és közoktatásügyi kormány és a társadalom minden rétege. Az „Eötvös-alap orsz. tanítói egyesület“ elnöksége által évenként

kibocsátott gyűjtőveken, ha szórványosan is, szép összegek folytak be. A hazai pénzintézetek, részvény-társaságok, megyei és városi hatóságok, iskolaszékek, tisztviselő, ügyvédek, orvosok, mérnökök, kereskedők és iparosok közül többen megemlékeztek már a szegény néptanítók Eötvös-alapjáról és adományaikkal hozzájárultak annak növeléséhez. Hálával emlékezünk meg a budapesti szállodások és vendéglősök ipartestületéről is, melynek tagjai közül előbb 20-an, a múlt évben 37-en, a folyó tanévben pedig 50-en adnak ingyen déli ebédet vidéki tanítók gyermekeinek, kik Budapesten a tudomány-egyetemen vagy más fő- és szakiskolákban tanulnak s kiknek kiképzését ily módon elősegítik s ez által lehetővé teszik, hogy a nagyon szegényen díjazott vidék tanítók jelesen tanuló gyermekei a magyar hazának egykor hasznos polgáraivá lehessenek. A hazai tanítóegyesületek közül is többen buzgólkodnak az „Eötvös-alap” érdekében s alapítványi összegeket gyűjtenek. Legutóbb a szép sikerrel működő „Délmagyarországi Tanítóegyesület” küldött be 200 frt alapítványi tőkét. A budapesti tanítótestületek közül pedig már többen gyűjtik a 1000 frt alapítványi tőkét az „Eötvös-alap” és a „Tanítók hazá” javára, sőt egyes iskolák tanítói már be is fizették azt Melegen ajánljuk a kartársi sz. retetnek e szép példait összes kartársainknak. Legyenek tagjaiva az Eötvös-alap országos tanítói egyesületnek, a kik ezideig távol maradtak; ne sajnálják az évi egy frt tagsági díjat; buzdítsanak másokat is s gyűjtsenek a szeretet oltárára. Bizalommal fordulunk a magyar nemzet lelkes fiaihoz és honleányaihoz is: emlékezzenek meg a néptanítókról, kik a magyar haza reményeinek, jövődéli polgárságának nevelésével, tanításával foglalkoznak és szívük, lelkük egész erejével, minden tudásukkal arra törekednek, hogy sikeres munkájuk áldásait minél nagyobb mértékben élvezze Magyarország és annak minden polgára. Az „Eötvös-alap” szamadásai december hó 15-én fognak lezárni. Kérjük azért tisztelt kartársainkat, hogy tagsági díjaikat s gyűjtéseik eredményét Roller Matyas polgari iskolai igazgató s egyesületi pénztáros urhoz (Budapest, VI ker., Nagymező-utca 1. sz.) addig beküldeni sziveskedjenek. Péterfy Sándor, elnök. Lakits Vendel titkár.

Magyar Csendőr. Endrődy Géza úy. m. kir. csendőr főhadnagy, ki városunkban is hosszabb ideig működött és sok tisztelőt és barátot szerzett magának — s ki egyidőben lapunkat is ellátta szellemes tárczacikkkel — „Magyar Csendőr” című, hetenként megjelenő újságra hirdet előfizetést. Az új lap (melynek első száma jan. 4-én jelenik meg), mint mar czime is mutatja, szakközölyve leendő a magyar csendőrségnek, mely közvetlenül ez intelligens testület szellemi igényeinek szolgálatában fog állani, támogatni fogja erkölcsi erejét s gondolkodásmódjához, lelkivilágához alkalmazkodva szórakoztatja. Hogy az új lap ezen kitűzött céljának meg fog felelni — arra legnagyobb biztosítékot a szerkesztő neve ad. A „Magyar Csendőr” előfizetési ára egy évre 6 frt. Az előfizetések és közlemények Esztergomba a Hunnia könyvnyomdába intézendők. Az új lapot legmelegebben ajánljuk t. cz. olvasóink becses figyelmébe.

Erdekes események esztendejének lehet igazán a jövő évet nevezni. Már kora tavasszal elkezdődnek a világra szóló ünnepélyek, a melyen a művelt nemzetek fejedelmei részint személyesen, részint fényes képviseltetéssel vesznek részt. Ezután következnek: az új parlament nagy megnyitó ülése, a nemzeti kiállítás, a hazai és nemzetközi nagy kongresszusok, a szokatlanul fényes történelmi díszmenet, mely Magyarországnak ezredéves multját kápráztató fényben fogja feltüntetni; mindez csak csekélyebb része a jövő millenárius év rendkívüli gazdag eseményeinek. A közönség a legnagyobb érdeklődéssel kíséri már most is a készülődéseket, de az érdeklődés tetőpontra természetesen majd csak az ünnepélyek alkalmával fog lépni. A lapok már is intézkedéseket tesznek a közönség érdeklődésének kiegészítésére. E tekintetben a „Magyarország” rendszere, a mely már eddig is fényesen bevált a művelt közönséget ország-szerzte meg fogja győzni, hogy a „Magyarország” megjelenési ioeje a vidék közönségére nézve a legkedvezőbb. A munkatársaknak egész serege gyűjtí össze a naq eseményeit a „Magyarország” számára. A legmodernebb nyomdai technikával felszerelve ezek az események a nap folyamán és a késő esti órákban már feldolgozva, kiszedve, stereotipálva vannak úgy, hogy az éjjel induló vonatok a „Magyarország”-nak

már ezer és ezer példányait rezítik szét az ország minden tája felé. Míg más lapok csak a déli vagy esteli órákban jutnak el olvasóikhoz, a „Magyarország” olvasója már a reggelinél teljes részletességgel olvashatja az előző nap összes eseményeit: a világra szóló ünnepélyeket, a kongresszusok eredményeit, az országgyűlési tárgyalásokat, gazdasági és tőzsdei tudósítások és az ország és külföld minden nevezetesebb híret és eseményét. A „Magyarország”-ban s hogy a mi közönségünk is mennyire méltányolja ezt az igazi sajtóreformot, mutatja az a számos elismerés, mely az ország minden vidékéről naponként érkezik a „Magyarországhoz”. De ezen az előnyen kívül a „Magyarország” gazdag tartalma, politikai jól értesülése férfias és nyílt szelleme változatossága és levezése által is meghódította a közönséget, úgy hogy ma általánosan a legjobb lapnak van a „Magyarország” elismerve. A lap felalós szerkesztője: Holló Lajos orsz. képviselő, főmunkatársa Bartha Miklós az országnak ez idő szerint legelső publicistája, helyettes szerkesztője Inczedy László. A „Magyarország” kiadóhivatala bárkinek kívánatára egy hétig ingyen küld mutatvány számokat. A kiadóhivatal czime: Budapest, Sandor u. 2, a hova az előfizetési pénzek is küldendők. (Egy óra 1 frt. 20 kr., negyedévre 3 frt. 50 kr., félévre 7 frt., egész évre 14 frt.)

„Almanach 1896-ra.”

A tavasz könyv.

Mikszáthnak jutott eszébe, hogy egy könyvet kellene csinálni, amely kalendáriumnak látszik, pedig a legtartalmasabb és legváltozatosabb könyv. Be kell csapni az olvasó-közönséget, de úgy, hogy ennek legyen öröme és haszna belőle. Így született meg a Mikszáth-féle Almanach, amelyről már nyolcz éve kísült a a turpisság, hogy csak kalendáriumra játsza magát, pedig a friss elbeszélő irodalom színe-javát foglalja magában. Az olvasóközönség — csudák csudája — mégis úgy vásárolja, mint ahogy a naptárt szokas, szinte anyagi szüksége. Olyanná lett, mint a zsemlye az ételek között. Az idej sütet különösen friss és kapos is lesz; az élő magyar elbeszélők új munkáiknak legjavát adták oda Mikszáth Almanach-jának, mely egyszersmind a Singer és Wolfner-féle Egyetem Regénytárnak új kötete.

Az új Almanach előszavait — a szerkesztő szíveségből — itt közöljük:

Mikszáth előszava az Almanachhoz.

Előszó az előszóhoz.

Az írósgot sokan valami különös, extravagans mesterségnek tartják, a poeta nascitur közmondásnál fogva is pedig voltaképen az író csak annyiban különbözik a nem íróktól, hogy több elmondani való története van — de egyikét története minden embernek lehet. Mennyivel jobban elüt a laikus a mestertől, például a csizmadiaságban. A mester annyi csizmát tud varni, amennyihez bőre van, a laikus pedig egyetlen egy csizmát se tud varni.

Mondom, csekély a különbség írók és nem írók között. Hiszen minden ember szíve érez leírni méltó dolgokat, legalább egyszer életében s minden szem fedez fel eredeti színeket a látott dolgokban; csak nem tudja róluk, hogy eredetiek. Igen, úgy kell annak lennie, hogy mindenkinek van egy jó története, amit érdemes volna meghallgatni, még tán a rossz íróknak is van egy brilláns témájuk — de azt soha meg nem írják.

Megösmékedel valakivel s lassankint elöbujnak a fehér asztalnál, pipafüst mellett, az ő sajátos történetei — és ha azután száz esztendeig ismered is, mindig e történeteket hallod tőle. A történeteitől soha se szabadul meg senki — össze vannak azok valahogy növe az agyvelejével. Deáknak voltak ilyen történetei és bizonyosan vannak Demkó Pálnak is. Ha a kiadók rámennek Jókaira kéziratot kérni, hogy így, úgy, ha kicsiny lesz is, ha csak száz sor lesz is, az öreg ur nekik szegez ilyenkor egy történetet arról az emberről, aki zsebórát ment csináltatni. Az óras egy heti időt kért, annyi munkája lesz rajta. Hát akkor csináljon egy picinyet, mint a gombom, szólott az ember, de az aztán holnap legyen kész. Az óras persze

* Almanach az 1896. évre. Szerkesztő Mikszáth Kálmán. Egyetemes Regénytár XI. évfolyam III. és IV. kötete. Singer és Wolfner kiadása. Ára diszkótésben 1 frt.

azt felelte, hogy a kicsiny órához még több idő kell. Az öreg ur, akinek fejéből millió történet rajzott ki, ezt az egy ócska historiát úgy tartja kéznél, mint valami megszokott elváhatatlan szerszámot. Király a király, mégis bizonyosan csak egy penicilust tart zsebében.

Vannak aztán kivételek. Albrecht főherceg például nem vitte fel történetekig, hanem két kedvencz tőszta neki is volt. Báró Harkányi Frigyes adomái közt szintén van egy legkedvenczebb, mely nélkül egy látogatóját se ereszt el.

Visi Imre és Láng Lajosnak kettőjüknek volt egy történetük. Visi elmondta félig és hozzá tette: „A többit Láng tudja”. Láng örömet beszélt a reá eső részt, de elhagyván az elejét, el nem mulasztá megjegyezni: „Az elején azonban Visi volt ott.”

Az egész történetet soha se hallhattuk, nem lévén jelen vagy Visi, vagy Láng, — de egy konstátálva lett, hogy mindenik csak azt szerette belőle elmondani, a mi ő vele történt, — mert csak annak van különösebb ingere. Amit az ember kigondol, az mégis csak mostohagyerek (a Fantázia anyától), amit másoktól hall, az csak adoptált poronty, de ami magával az emberrel történik, az egy édes kölyök, azt öröm produkálni . . .

Ezek után senki sem veheti roszt néven, ha bevallom, hogy nekem is van egy ilyen saját történetem, ami velem esett, amit szeretek elbeszélni író pajtásaimnak. Ugyis már nyolczszor irtam e rovatban az olvasókhöz az írókról, illő most a kilenczedik alkalommal, hogy az olvasókról meséljek az íróknak.

A szittyavér.

(A tulajdonképeni előszó.)

A képviselők kétségen kívül gentleman emberek. Külsőleg, a szalmájukra nézve, majd mind jól fest, a magra nézve . . . no ott lehetne kifogást tenni, de (az ördög akar párbajt) nem teszek semmi kifogást, inkább ráhagyom, hogy többnyire okos emberek.

Különösen jó és derék ember volt köztük Zalay István. Tipegő járásu, lassu beszédű, lassu mozdulatu, tömzsi ur. A szíve puha volt, mint egy galamb szíve, a jelleme hófehér volt, mint egy galamb tolla (t. i. egy fehér galambé). Szerette az öreget mindenki, bizonyosan még Hentaller barátom is, daczára, hogy egy könyvet írván (mintegy nyolcz év előtt) a mamelukokról, Zalayról is megeresztett benne egy árnyképet — melyben származása a való göndör fürteire és hajlott orrára tett félremagyarázhatlan czélzásokat. Egyéb rosszat a szegény Pistáról uem is igen lehetett mondani.

Hanem hiszen elég volt az: a képviselők összesugtak elképedve a folyosón.

— Olvastad, mit ír Hentaller Zalayról?

— Hogy ne? De hát igaz lehet-e?

Legtöbben vállalt vontak.

— Ki tudja? Ma már senkiről se biztos az embér.

— Borzasztó, ha igaz.

— A haja csakugyan göndör.

— Az orra csakugyan hajlott.

A politika se ront meg mindenkit. Vannak itt is jó lelkek, a kik védelmére keltek.

— Ejh, lehetetlen ennyire csalódní egy emberben.

Honnan, honnan nem, maga Zalay is megszimatozhatott valamit s azt kérdezte tőlem este a vacsoránál.

— Olvastan a Hentaller könyvét?

— Olvastam.

— Ugy-e én is benne vagyok?

— Igen.

— Ugy-e engem is leránt?

— Körülbelül.

— Mit ír rólam?

Eszembe jutott a göndör fürtökre való hivatkozás, resteltem elrontani az estét.

— Nem emlékszem.

— Látom az arcodon, hogy tudod — szólt idegesen, tekintetét élesen rámszögezve.

Zavarba jöttem, — látta, hogy csakugyan tudok valamit, kért, mondjam meg, de én most már állhatatosan megmaradtam a hallgatásnál. Ez még csak ingerelte. Elkomolyodott, lehorasztotta a fejét: rettenetes lehet a cikk, gondolta, hogy nem akarom elmondani.

Végre rimázkodásra fogta a dolgot, nem fog tudni aludni egész éjjel, ha meg nem tudja. A pajtások is közbeleptek, hogy ne kinozzam, mert a bizonytalan halálos méreg. Pista négy pezsgőt ajánlott fel a kompaniának, ha beszéllek — a kompania tehát követelte, hogy beszéljek.

De az én lelkem csak nem vitt rá. Kevély, rártartó embernek ösmertem, tudtam, hogy végtelen dühbe hozza a fátyol lerántása a család eredetéről. A milyen vérmes ember, még a guta is megütheti, kivált ha igaz a dolog (én igaznak sejtettem). Nem, egy szót se szólók, ha nyársba huznak se.

Nem is szóltam, úgy váltunk el éjfélkor.

— Nem vagy jó emberem — mondá, majd kis vártatva hozatette elérzékenyülve; — mit vétettem én az embereknek? Tudod valami bűnömöt?

— Nem.

— És mégis bánthanak! — sóhajtott fel.

Másnap reggel a ház folyosóján láttam viszont. Ott üldögélt szegény öreg Pistánk a maga borászati emberei, Gróf Andrassy Manó és Vadnay Károly között, szomorúan mint egy beteg medve.

Ujra megfogott, újra vallatni kezdets.

— Mem mondd meg?

— Nem.

— Látod, egész éjjel be nem hunytam a szememet, úgy bántott, de úgy bántott (hangja tompa volt és fátyolozott), étvágyam sincs, a szivar se esik jól. Olyan bolond, érzékeny szívem van . . . és te még sem mondd meg . . .

Már szinte levett a lábamról, haboztam, vergődtem, megmondjam, ne mondjam — de csak jobb mégis kitérni, ha lehet (lutheránus embernek pedig mindig lehet — külön esze van az ilyenhez).

— Hát mért nem veszed meg a könyvet?

Felcsillant erre a szeme, mintha hirtelen valami csodálatos villágot gyújtott volna fel a fejében az a mondat.

— Az igaz — felelte bizonyos megnyugvással. — No, már ez igaz . . . Hiszen persze . . . És hogy az a könyv? . . .

— Egy forint.

— Bizonyosan tudod, hogy egy forint?

— Bizonyosan.

— És hol lehet kapni?

— Minden könyvkereskedésben.

— Mindenikben? Megállj csak! Azt mondd, mindenikben. — Hát jól van, Kálmán. — De meg ne csalj, Kálmán!

Meg voltam győződve, hogy rossz napja lesz. Megveszi a könyvet (nem szeretnék annak a könyvnek lenni, mert azt bizonyosan a földhöz paskolja) s egyész nap dül-fül — jó lesz ma az öreget kikerülni.

Nem mentem hát a rendes vacsorázó tanyára, a helyett benéztem este a színházba s s képzelhetik csodálkozásomat, a mint őt is ott látom előttem ülni egyik jól öltözött választójával. Eppen egy Shakespeare-darabot adtak, nem emlékszem már melyiket, gondolom a Szentivánéji álmat.

— Sületlenség — mondá Zalay félhangon.

— Hogy mondhat, kérlek, olyat — reagált a választó, odabökve a színlap közepébe. a hol a szerző neve szokott lenni. — Nem látod hogy a Shakespeare alkotása?

— Mit bánom én? még se szép,

— De Shakespeare . . .

— Az mindegy — pattant fel Pista. —

A patkányt maga az úristen teremtette, még se szép.

Felkaczagtam erre az argumentumra. Rám ösmert a nevetésemről, megfordult.

— Ej ni, hát itt vagy?

— Itt.

Felhőbe borult a homloka s megránczosodék a nyaka, téglavörös lett. Keleties lomhasággal fölemelkedett helyéről, átült a mellettem levő üres szőlébe s átfogta gyöngéden, hízkelődőn a nyakamat.

— Ha istent ösmersz, mond meg már, mi van abban a könyvben rólam.

Ránéztem csodálkozva. Ekkora flegmáról és könyviszonyról nem volt fogalmam.

— Mit?! Te még most se olvastad, ste még most sem vetted meg a könyvet?

— Nem — hörögte szomorúan, tompa hangon.

— Hát miért nem vetted meg?

— Nem tudom — felelt megzavarodva, bizonyos fatalismussal. — Csak nem vettem meg.

— No én tudom — mondám megkönnyebbült lélekkel — és most már közlöm is veled a cikk tartalmát, mert látom, hogy nem igaz. Ugy vagy feltüntetve, kedves Pistám, mintha zsidó származású volnál, de . . .

Nyugtalanul mozdult meg székén, a rémület tükröződék nagy diószínű szemkarikáin.

— De föl se vedd, kérlekálásan, — hiszen bebizonyítottad a könyv meg nem vételével, hogy eridben valódi szittyavér foly.

Eddig az én történetem a szittyavérről, melynek kétségkívül sok hibája van, és is, lassú is, sós is, a kékje tulságosan kék, mint egy ököllet ütött folt, a pirosa tulságosan vörös, mint egy kakastaréj, hamar felforr, hamar lehül — de mégis csak a mi vérünk, száz elágazású picziny erekben magyar érzésű szívet hajtó, mégis csak a mi édes vérünk, jobb, mint a másé; szomorú tudni róla, hogy azóta is fogy, csatáink sincsenek már, mégis fogy . . .

A könyvek pedig még se fognak.
Mikszáti Kálmán.

Szerkesztői levelezés.

E— G— Esztorgom. Sok szerencsét! Kérlek küldj mutatót. K. N. Ö. Ü.

Szomorkodó városatyának. A rendezett ováció után némi megnyugvást találhat haborgó kebele. A manuscript nagyon hosszú, az iras majdnem olvashatatlan . . . meg későn is jött, nem volt időnk a hiroglifeket áttanulmányozni Majd a jövő héten.

X. Y. Z. Váratlanul lepett meg, éppen a kitűzött nap reggelén. Levélben részletesen. A sürgőnyt megkaptuk . . . Mi is sürgönyöztünk.

Nyiltér.

Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterkint — japáni, chinái, s. a. t. a legújabb mintázzal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg selyemet** 35 krtól 14 frt 65 kr méterkint sima, csinos, koczkázott, mintázottakat damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőségben és 2000 szín és mintázzal s. a. t. postabár és vámmentesen a hához szállítva és mintákat küld postafordultával: **Henneberg G. (cs. k. udvariszállító, selyemgyára Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Hirdetmény.

A „Klopdiai takarékos és hi-telegylet mint szövetség“ f. évi december hó 22-én délután 2 órakor Klopdia községben Tuchinsky Gyula földbirtokos úr által e célra rendelkezésre boesájtott helyiségben tartja alakuló közgyűlést, melyre az érdekeltek meghívattak.

Az előkészítő bizottság.

Dr. Oppenheimer Armin

ügyvédi irodáját az Andrassy tér 10. száma alatt a Kádics-féle házban megnyitotta.

404. ss. — kb. 1895.

Pályázat.

A nagyméltóságú m. kir. belügyminisztérium f. é. november hó 27-én 99679. sz. alatt kelt rendeletével a verseczi anyakönyvvezetői hivatal teendőinek könnyebb ellátása végett az 1893. évi IV. t.-cikkben rendszeresített X. fizetési osztály első fizetési fokozatának megfelelő javadalmazással (évi 1000 frt. rendes fizetés és jelenleg évi 175 frt. lakkpénz) egybekötött **anyakönyvvezetőhelyettesi állást** rendszeresített azzal, hogy ezen anyakönyvvezetőhelyettes kizárólag anyakönyvvezetői teendőkkel fog foglalkozni.

Ezen állás betölthetése végett ezennel pályázat hirdettetik azzal, hogy pályázni óhajtok az életkorukat, elméleti képzettségüket és eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket legkésőbb f. é. december hó 20-ig alulirt közigazgatási bizottságnál nyujtsak be.

Okvetlenül megkivántatik, hogy a leendő anyakönyvvezetőhelyettes a magyar nyelven kívül a német és szerb nyelvet szóban legalább annyira bírja, hogy képes legyen a felekkel magát megértetni.

Versecz város közigazgatási bizottsága, 1895. évi november hó 30-án.

1053 sz. — 1895. vk.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a fehértemplomi kir. törvényszéknek 1895. évi 9580. számú végzésevel Dr. König Armin felperes részére Popies Zsiva és Gyogyevits Lázár alperesek ellen 300 frt. s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytan nevezett I. r. alperestől lefoglalt s 665 frt. 80 kria becsült ingóságokra a verseczi kir. bíróságnak 1895. évi 11818. számú kiküldött végzése folytán az árverés elrendelveten, annak a helyszínén vagyis Verseczen I. r. bolti helyiségében leendő megtartására határidőül 1895. évi december hó 19-ik napjának délutáni 2 óraja tuzetik ki, a mikor a bíróság lefoglalt rőfős bolti áru ezikk az 1881. évi 60. t.-cz. 107. és 108. §-ai szerint a legtöbbet igérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak egyuttal mindazok, a kik a lefoglalt tárgyakra oly elsőbbséggel bírnak, mely az ezen ügyben végrehajtási iratokból ki nem tűnik, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt szóval vagy írásban alulirt végrehajtónál az 1881. évi 60. t. cz. 111. §. értelmében a különbeni következmények terhe alatt bejelenteni el ne mulasztják.

Kelt Verseczen 1895. évi december hó 3-ik napján.

Fixmann György,
kir. bír. végrehajtó.

József főherczeg ő esász. és kir. fensége udvari szállítója.

Fülöp szász Coburg-Gothai herczeg kir. fensége szállítója.

GOTTSCHLIG AGOSTON

Sürgöny-cím: **Gottschlig Budapest.**

Telefon 57-86.

tea-, rum- és cognac-
nagykereskedő
BUDAPEST.

Központi iroda: IV., Váci-utca 4. szám.

RAKTÁRAK:

IV., Váci-utca 6. sz. „a Mandarinhoz“
a Városház tér mellett

VI., Andrassy-út 23. „Hong-Cong városához“
a kir. opera átellenében

IV., Egyetem-tér, Egyetem-utca sarkán, a „Japán nőhöz.“

KIVITELI PINCZÉK.

X. Kőbánya, Füzér-utca 9. szám.

Bizományi raktár Verseczen:

Weifert G. A. urnál.

Közvetlen behozatalu valódi chinái és orosz karaván-teák, Jamaica-, Brazíliai és Cuba-rumok franciaia cognacok, likörök a legfinomabb minőségben, eredeti csomagok és palaczkokban, eredeti árak mellett. **Arjegyzik ingyen és bérmentve.**